

ADVIES Nr. 1.801

Zitting van woensdag 27 juni 2012

Wetsvoorstel tot wijziging van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 teneinde verlof voor bijstand aan of verzorging van een in een ziekenhuis opgenomen kind in te stellen

x   x   x

2.448-1

A D V I E S Nr. 1.801

Onderwerp: Wetsvoorstel tot wijziging van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 teneinde verlof voor bijstand aan of verzorging van een in een ziekenhuis opgenomen kind in te stellen

---

Op 8 juni 2011 werd in de Kamer van Volksvertegenwoordigers een wetsvoorstel ingediend tot wijziging van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 teneinde verlof voor bijstand aan of verzorging van een in een ziekenhuis opgenomen kind in te stellen.

Dat wetsvoorstel ligt in het verlengde van de adviezen nr. 1.690 van 20 mei 2009 en nr. 1.715 van 15 december 2009 over diezelfde problematiek.

De Raad heeft zich dan ook uit eigen beweging gebogen over die tekst.

De bespreking ervan werd toevertrouwd aan de commissie Individuele Arbeidsverhoudingen.

Op verslag van die commissie heeft de Raad op 27 juni 2012 het volgende advies uitgebracht.

x   x   x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. INLEIDING

De Nationale Arbeidsraad herinnert eraan dat over het vraagstuk van de invoering van een verlof voor bijstand aan of verzorging van een in een ziekenhuis opgenomen kind al twee adviezen werden uitgebracht, namelijk advies nr. 1.690 van 20 mei 2009 en advies nr. 1.715 van 15 december 2009 over het verlof voor bijstand aan of verzorging van een zwaar ziek kind dat in een ziekenhuis opgenomen is.

In dat eerste advies heeft de Raad het verkieslijk geacht voor dat specifieke vraagstuk een oplossing voor te stellen in de lijn van de bestaande verlofstelsels, met een versoepeling van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 tot invoering van een recht op loopbaanonderbreking voor bijstand of verzorging van een zwaar ziek gezins- of familielid.

Zijn voorstel had tot doel de werknemer die te maken heeft met een situatie van een zwaar ziek kind dat in een ziekenhuis is opgenomen, de mogelijkheid te geven zijn arbeidsovereenkomst volledig te schorsen voor een periode van minimum een week, die één keer kan worden verlengd. Het moest de betrokken werknemer bovendien de mogelijkheid geven zijn zwaar ziek kind zowel op het ogenblik van de ziekenhuisopname als erna te begeleiden, waarbij tegelijkertijd de arbeidsorganisatorische moeilijkheden waarmee de werkgever kan worden geconfronteerd, worden beperkt.

In het tweede advies heeft de Raad een aantal onduidelijkheden die de ontwerptekst liet bestaan, willen wegwerken.

De Raad heeft sedertdien kennis genomen van een wetsvoorstel dat op 8 juni 2011 in de Kamer van Volksvertegenwoordigers werd ingediend, tot wijziging van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 tot invoering van een recht op loopbaanonderbreking voor bijstand of verzorging van een zwaar ziek gezins- of familielid, teneinde verlof voor bijstand aan of verzorging van een in een ziekenhuis opgenomen kind in te stellen.

De Raad heeft besloten zich uit eigen beweging uit te spreken over dat wetsvoorstel.

II. STANDPUNT VAN DE RAAD

A. Opmerking vooraf

De Raad heeft zich aandachtig gebogen over het wetsvoorstel tot wijziging van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 teneinde verlof voor bijstand aan of verzorging van een in een ziekenhuis opgenomen kind in te stellen.

Hij wijst er in eerste instantie op dat het wetsvoorstel in het verlengde ligt van zijn adviezen nr. 1.690 van 20 mei 2009 en nr. 1.715 van 15 december 2009. Hij betreurt ten zeerste dat tot op heden geen gevolg werd gegeven aan die adviezen.

Hij herinnert bovendien aan zijn voortdurende belangstelling voor de vraagstukken inzake combinatie van privé- en beroepsleven en aan zijn bezorgdheid dat nieuwe normatieve initiatieven inzake verloven op realistische en efficiënte wijze worden behandeld in het licht van de aanbevelingen die hij heeft geformuleerd in het kader van zijn rapport nr. 76 van 15 december 2009 over de algemene evaluatie van de bestaande verlofstelsels.

Opdat met zijn adviezen rekening zou worden gehouden in de geest van de aanbevelingen die hij heeft gedaan, spreekt de Raad zich uit eigen beweging uit over het voornoemde wetsvoorstel.

B. Standpunt van de Raad

Na het wetsvoorstel aandachtig te hebben onderzocht, constateert de Raad met tevredenheid dat het in het algemeen tegemoetkomt aan de opmerkingen die hij in zijn vorige adviezen heeft gemaakt.

Hij heeft evenwel nog een aantal gerichte opmerkingen over die tekst.

1. Opmerking over de keuze van de normatieve handeling

De Raad constateert in eerste instantie dat de tekst waarover hij zich uit eigen beweging uitspreekt de vorm aanneemt van een wetsvoorstel, uitgaande van de wetgevende macht, tot wijziging van een koninklijk besluit dat werd opgesteld door de uitvoerende macht.

Hoewel dat niet in strijd is met de hiërarchie van de rechtsregels, is volgens de Raad die keuze van het soort van normatieve handeling niet neutraal en kan ze op termijn problemen doen rijzen indien de uitvoerende macht het verlov voor verzorging van een zwaar ziek kind dat in een ziekenhuis is opgenomen, wenst te wijzigen.

Hij verwijst op dat punt naar de beginselen van de wetgevingstechniek van de Raad van State, volgens welke het "niet wenselijk is dat de wetgever zelf de door de uitvoerende macht vastgestelde regeling rechtstreeks wijzigt. Dit leidt tot een vermenging van rechtsregels van wettelijk en reglementair niveau in één tekst. Bovendien kan de uitvoerende macht de wijzigingen die door de wetgevende macht werden aangebracht, later niet meer wijzigen, aangezien die kracht van wet hebben."

2. Draagwijdte en definitie

De Raad merkt op dat het wetsvoorstel in het voornoemde koninklijk besluit van 10 augustus 1998 een nieuw artikel 6 ter invoegt; paragraaf 1, eerste lid van dat artikel bepaalt dat de werknemer voor bijstand aan of verzorging van een in het ziekenhuis opgenomen kind de uitvoering van zijn arbeidsovereenkomst volledig kan schorsen voor een duur van één week, verlengbaar met één extra week, als het kind als gevolg van een zware ziekte in het ziekenhuis is opgenomen. Die twee periodes moet op elkaar aansluiten.

De Raad wijst er bovendien op dat het begrip "zware ziekte" in paragraaf 1, tweede lid van het nieuwe artikel 6 ter wordt gedefinieerd als volgt: "Elke ziekte die een medische ingreep vergt die door de behandelende arts als zwaar wordt aangemerkt en waarbij de arts oordeelt dat elke vorm van sociale, familiale of emotionele bijstand of verzorging noodzakelijk is."

De Raad herinnert eraan dat hij in zijn advies nr. 1.690 de wens heeft uitgedrukt dat die definitie zou worden aangepast aan de situatie van de ziekenhuisopname van een kind en dat het begrip "zware ziekte" zou worden gedefinieerd als elke ziekte of medische ingreep die door de behandelend arts van het kind als dusdanig wordt beschouwd en waarbij die arts oordeelt dat elke vorm van sociale, familiale of emotionele bijstand of verzorging noodzakelijk is.

Hij stelt voor dat het onderhavige wetsvoorstel in die zin wordt gewijzigd.

3. Toepassingsgebied ratione personae en bewijs van de ziekenhuisopname

De Raad merkt op dat het nieuwe artikel 6 ter, § 1, derde lid als volgt luidt: "De mogelijkheid [om de uitvoering van zijn arbeidsovereenkomst volledig te schorsen] staat open voor: de werknemer die ouder is van het kind in de eerste graad; de werknemer die samenwoont met het zwaar zieke kind en belast is met zijn dagelijkse opvoeding; de werknemer die een familielid is van het kind tot de tweede graad, als de ouder in de eerste graad die niet met het kind samenwoont, geen verlof kan nemen."

Hij vindt die formulering onduidelijk. Hij vraagt dus dat een duidelijk onderscheid wordt gemaakt tussen de verschillende gevallen waarin de uitvoering van de arbeidsovereenkomst volledig kan worden geschorst, namelijk de ouder in de eerste graad die samenwoont met het zwaar zieke kind, de werknemer die samenwoont met dat kind en die is belast met zijn dagelijkse opvoeding. Wanneer die personen geen verlof kunnen nemen, wordt die mogelijkheid geopend voor de ouder in de eerste graad die niet met het zwaar zieke kind samenwoont of, bij ontstentenis ervan, voor een familielid van dat kind tot de tweede graad.

De Raad constateert dat volgens artikel 6 ter, § 3 het bewijs van de ziekenhuisopname van het kind moet worden geleverd om het recht op verlof te openen.

Dat is een extra vereiste ten opzichte van het oorspronkelijke voorstel van de Raad, dat hij in zijn advies nr. 1.690 heeft gedaan. Hij herinnert eraan dat volgens hem de zware ziekte van het kind, die door een attest van de behandelend arts van het kind wordt bevestigd, het bepalende criterium is voor de toepassing van dat verlof, en dat de ziekenhuisopname van het kind maar een aanwijzing is voor de ernst van de ziekte.

4. Kennisgeving aan de werkgever

De Raad wijst er in eerste instantie op dat, wanneer de ziekenhuisopname van het kind onvoorzien is, in het kader van artikel 6 ter kan worden afgeweken van de in artikel 8 van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 vastgestelde termijn voor de kennisgeving aan de werkgever, te weten minstens zeven dagen voor de ingangsdatum van de schorsing van de arbeidsovereenkomst, tenzij de partijen schriftelijk een andere termijn overeenkomen.

Hij herinnert in dat verband aan wat hij reeds in zijn vorige adviezen heeft gevraagd, nl. dat ter wille van de arbeidsorganisatie ook zou worden verduidelijkt dat de werkgever zo snel mogelijk in kennis moet worden gesteld wanneer de ziekenhuisopname van het kind onvoorzien is.

Ingeval de schorsing van de arbeidsovereenkomst voor een nieuwe periode van een week wordt verlengd, moet de werkgever ook zo snel mogelijk op de hoogte worden gebracht.

Overeenkomstig de opmerking die hij heeft gemaakt over het bewijs van de ziekenhuisopname door middel van een attest waarin het nieuwe artikel 6 ter, § 3 voorziet, constateert hij ten slotte dat de toevoeging van dat attest aan de aanvraag voor een schorsing van de arbeidsovereenkomst van de werknemer een extra vereiste is ten opzichte van zijn oorspronkelijke voorstel.

C. Slotbeschouwingen

De Raad herinnert ten slotte aan de aanbevelingen die hij in het kader van zijn rapport nr. 76 van 15 december 2009 over de algemene evaluatie van de bestaande verlofstelsels heeft geformuleerd om alle nieuwe normatieve initiatieven inzake verloven op realistische en efficiënte wijze te behandelen.

Hij merkt op dat alle adviezen en collectieve arbeidsovereenkomsten die hij over het vraagstuk van de combinatie van beroeps- en privéleven heeft uitgebracht, sedert vele jaren in die lijn liggen.

In die optiek en rekening houdend met zijn verschillende adviezen over de verzorging van een zwaar ziek kind dat in een ziekenhuis is opgenomen, verzoekt de Raad met aandrang dat de uitvoering van die adviezen voorrang krijgt op alle andere nieuwe initiatieven inzake verloven.
